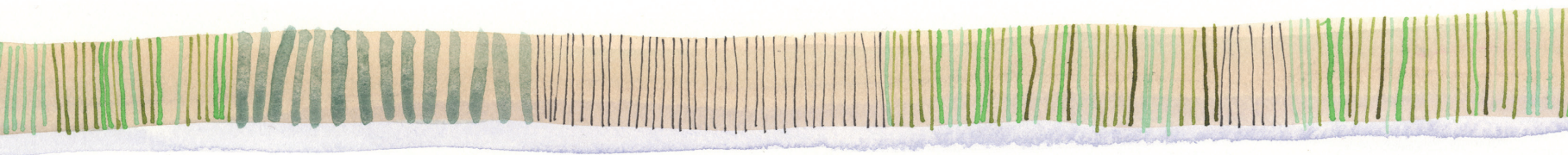
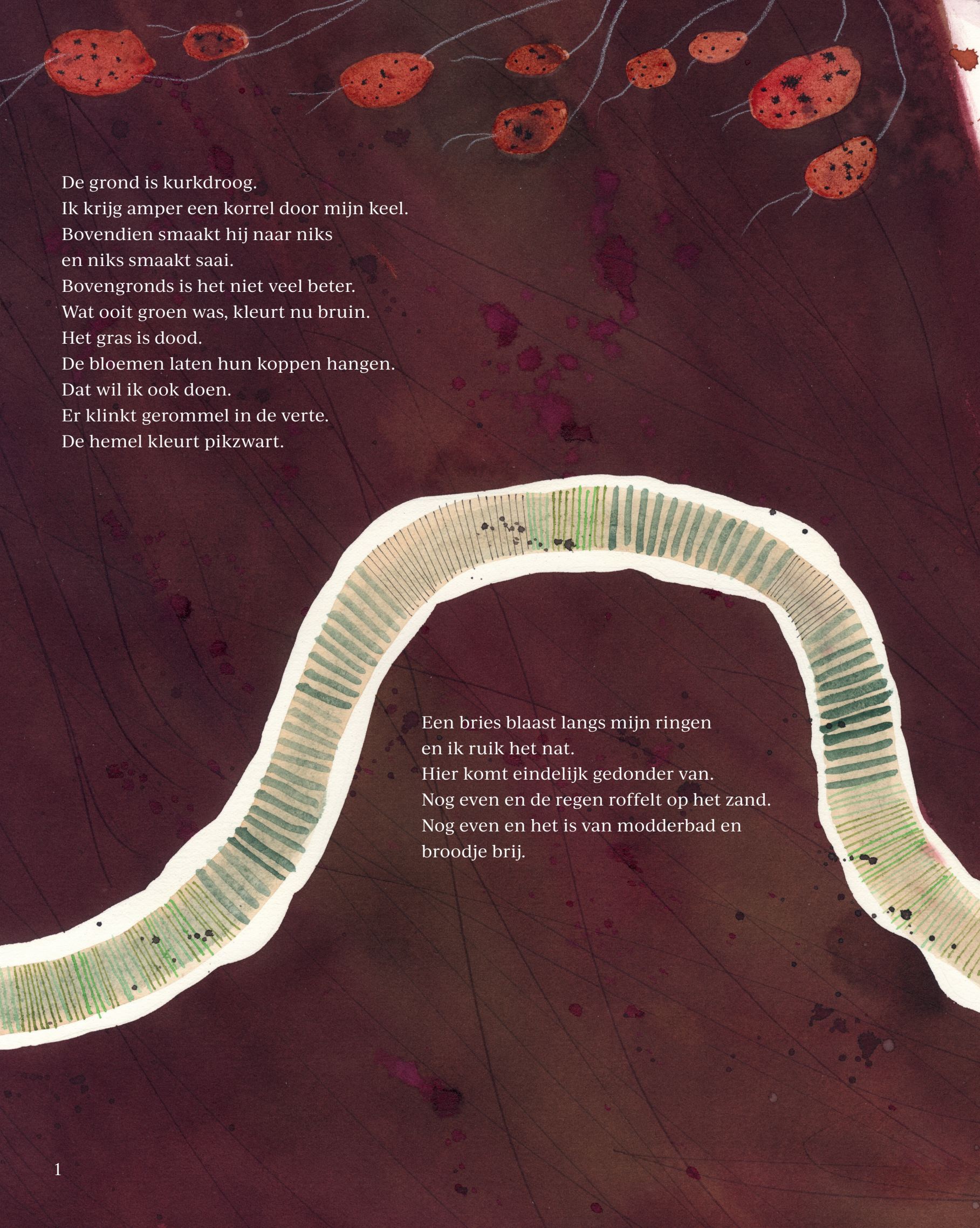

Tom Marien Esther Leeuwrik

Meer dan eens

Salto

De grond is kurkdroog.
Ik krijg amper een korrel door mijn keel.
Bovendien smaakt hij naar niks
en niks smaakt saai.
Bovengronds is het niet veel beter.
Wat ooit groen was, kleurt nu bruin.
Het gras is dood.
De bloemen laten hun koppen hangen.
Dat wil ik ook doen.
Er klinkt gerommel in de verte.
De hemel kleurt pikzwart.

Een bries blaast langs mijn ringen
en ik ruik het nat.
Hier komt eindelijk gedonder van.
Nog even en de regen roffelt op het zand.
Nog even en het is van modderbad en
broodje brij.

Ooit was dit een paradijs met wortels die hun oranje hoedje toonden. Met ronde, gezonde aardappelen onder en hun prachtige witte bloemen boven de grond. De sla krulde en plooiden dat het een lieve lust was. Rondom de moestuin zag je gras en bloemen. De mooiste geuren en kleuren bloeiden en groeiden door elkaar. Ik hield van de zoete walm van de rozen. Dauwdruppels op een margriet deden mijn hart bonken van verrukking. Ik kon hier wroeten en woelen waar ik maar wilde. Voor zachte brij at ik mezelf een weg tussen de bloemen. Voor pit en kruidigheid bezocht ik de donkere aarde van de moestuin.

Maar dat paradijs hangt in de touwen. De grote droogte slaat ongenadig toe. De kleurenpracht oogt flets. De dauwdruppels in de ochtend zijn op één ring te tellen en ik moet alsmaar dieper voor een smakelijke hap. Net als de sla en de margrietten snak ik naar regen. Zou het vandaag dan toch gebeuren? De loodgrijze hemel en de frisse bries doen het beste vermoeden. Ik weet dat het ondergronds veel veiliger is, nu grote mensenlieden af en aan lopen, met hun rieken en schoppen. Ze ploegen en schoffelen alsof hun leven ervan afhangt. Maar ik wil getuige zijn van de eerste druppel die valt. Het grote gevaar neem ik erbij. 'Problemen los je toch maar op wanneer ze zich voordoen. Niet eerder.' Ik hoor het mijn vader nog zeggen.

Dan zoeft iets voorbij.

Tsjakkk.

Meteen krijg ik het ijskoud.

Rillingen lopen van mijn kop tot mijn staart.

‘Ademen’, zeg ik tegen mezelf.

‘Blijf ademen.’

Maar ik blijf rillen en trillen.

Ik bibber en beef.

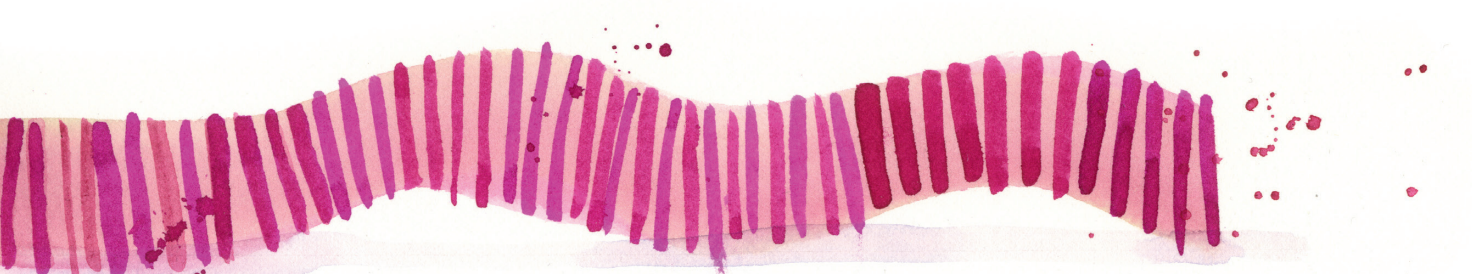
Ik voel me totaal verloren en gebroken.

An abstract artwork featuring a prominent diagonal band of light green and white, outlined in green, running from the top left towards the bottom center. The background is a mix of dark, textured grey and black at the top, transitioning to a lighter, off-white area. This lighter area is heavily splattered with dark brown, black, and purple ink-like spots and streaks. At the bottom, there is a dark, reddish-brown horizontal band with thin, white, root-like or branch-like lines extending upwards into the lighter area. The overall composition is dynamic and expressive.

Een felle windvlaag rolt voorbij. Ik kan de regen haast ruiken. Bijna gniffel ik om wat komen gaat. Dan trilt de aarde en een scherpe kou dringt tot diep in mijn lijf. Samen met enkele brokken aarde word ik opgetild. Licht als een veer zweven we door de lucht en met een smak land ik tegen een houten wand. De wereld duizelt en wordt donker als de nacht.

Ik krijg de daver niet van mijn lijf geschud.
Ik focus op mijn ademhaling.
Het lukt me niet.
'Tel je ringen, lieverd', hoor ik mijn moeder weer zeggen.
'Tel je ringen, wanneer je het even niet meer weet.'
Ik adem diep in en wil onderaan beginnen,
maar door het trillen zie ik mijn ringen dubbel.
Achter mij gaapt een kuil.
Ik pers mijn ogen open en begin opnieuw.
Het duurt even voor ik begrijp hoe de vork in de steel zit.
Het zoeven, het tsjakken en de venijnige kou ...
Een snelle steek van een spade heeft me gebroken.
Ik ben de helft van wat ik daarnet nog was.
Geen idee waar mijn andere helft naartoe is.
Geen spoor meer van de dader en zijn schop.
Ik weet dat ik hier weg moet.
Ik raap mezelf weer bij elkaar
en sleep me tot onder een krop sla.

De wand draait voor mijn ogen. Gras en zand dansen om me heen.

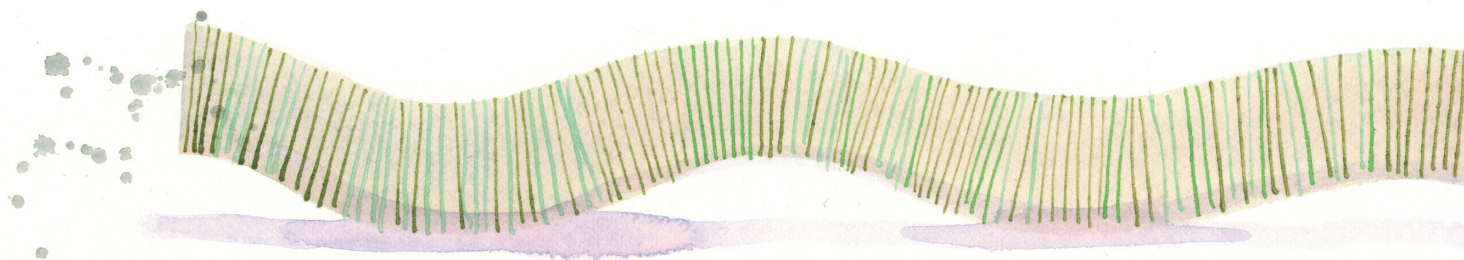
Ik voel me een zielig hoopje ellende en maak me zo klein mogelijk.

‘Ademen, lieverd’, fluisterde mijn moeder altijd, wanneer het donker aan mijn ringen trok.

Ik tel de teugen lucht die ik naar binnen zuig. Na vijftien staat alles en iedereen om me heen weer stil. Alhoewel, het krioelt hier van het leven, zo tussen tuinhuis en mesthoop. Zwarte mieren sjouwen zware lasten op hun ruggen. Groenblauwe vliegen landen op, naast en tussen de drollen, wriemelen met hun voorste poten en stijgen even snel weer op. Maar al dat gewriemel trekt hongerige jagers aan. Te lang op een plek als deze blijven is riskant. Ik moet gaan, en snel.

Ik schud mijn ringen flink door elkaar, maar achteraan hapert wat. Ik wring mezelf in een bocht om een deskundige blik op mijn zaak te werpen. Toch kan ik amper een halve bocht maken. Ik heb stevig aan lengte ingeboet. Het gaat hier ongetwijfeld om een spijtig geval van halvering. Net als zovelen van mijn soortgenoten ben ik slachtoffer geworden van die grote lieden met hun gevaarlijk zwaaiende schoppen. Van de dader en zijn wapen is geen spoor meer te bekennen. En waar mijn andere helft naartoe is, daar heb ik eveneens het raden naar. Ik voel opnieuw de messcherpe kou van daarnet en heb nu dubbel zoveel zin om het op een huilen te zetten. Ik moet denken aan mijn vaders wijze woorden: ‘Wij wormen zijn dubbel zo sterk als de anderen. Net daarom kan elke worm het met de helft minder doen.’ Ik zeg tegen mezelf dat ik sterk moet zijn. Ik zuig wat lucht naar binnen en kruip naar de mesthoop, op zoek naar een veilige plek tussen tak en blad.

Allerlei donkere gedachten spoken door mijn hoofd. Ik zal nooit meer volledig mezelf zijn.

Marien, Tom
Meer dan eens

© 2026 Salto / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Tom Marien
www.standaarduitgeverij.be – info@standaarduitgeverij.be

Illustraties: Esther Leeuwrik
Vormgeving: Willem Wouters

D/2026/0034/241
ISBN 978 90 02 28478 6
NUR 282

De auteur ontving voor dit boek een werkbeurs
van Literatuur Vlaanderen.

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige
manier – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de
uitgever.

Niets uit dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd voor het
trainen van AI-technologieën of -systemen, noch voor tekst- en data-
mining (art. 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).

